

POSUDEK VEDOUCÍHO PRÁCE

Pravicový extremismus v České republice: faktory ovlivňující příklon sympatizantů k tvrdému jádru

(BAKALÁŘSKÁ PRÁCE)

Autor práce: Jan Kozák

Vedoucí práce: Mgr. Zbyněk Andrš, Ph.D.

Autor si v předkládané práci vytkl cíl prozkoumat a popsat faktory, které ovlivňují sympatizanty extremistických uskupení a které je ve svém důsledku mohou vést k příklonu k tzv. tvrdému jádru extremistů. Práce sestává ze dvou ne příliš ústrojně propojených celků – teoretické části a vlastní výzkumné části. Teoretická část, v níž autor rozebírá základní pojmy vztahující se k problematice extremismu a popisuje krajně pravicové politické strany a sdružení, tvoří valnou většinu textu. Vlastní výzkumná část zabírá pouhých 12 stran, z nichž většina je věnována metodologickým otázkám, čímž se autorovi rozsah vlastního jádra práce ještě zužuje.

Autor práce formuloval pět výzkumných otázek, které následně převedl do podoby hypotéz. Tyto hypotézy, pak podle autora sloužily jako podklad k vypracování otázek pro informátory, přičemž hlavní metodou byly autorovi strukturované rozhovory. V hypotézách a s nimi spojených otázkách vidím velkou slabinu práce. Např. u hypotézy č. 2, která předpokládá, že většina informátorů schvaluje čin tzv. vítkovských žhářů a staví se pozitivně k existenci holokaustu, viz str. 44 (zde bych byl rád, kdyby autor vysvětlil při obhajobě práce, co míní „pozitivním

stavěním se...“), tedy u hypotézy č. 2 mně chybí vztah této hypotézy k vlastnímu tématu práce. Jakým způsobem může být schvalování, či neschvalování pogromu ve Vítkově, faktorem ovlivňujícím příklon informátorů k tvrdému jádru extrémistů?

Zavádějící je i formulace hypotézy č. 4. Praví se v ní, parafrázuji: že Romové dávají mnohdy svým nepřizpůsobivým chováním záminku k protestu mladým lidem s krajně pravicovými názory. Toto esencialistické východisko není v práci bohužel ojedinělé. Autor si zde neklade otázku, zda v tomto případě nejsou Romové pouhým volně zaměnitelným objektem ostrakizace, zda psychologické příčiny neleží v samotných „sympatizantech“. Současně je však pravdou, že autor se pokouší proniknout do rodinného a pracovního zázemí svých informátorů, aby pochopil a analyzoval jejich postoje, což je patrné ze sedmi rozhovorů, které vedl a které jsou k práci přiloženy.

Bohužel závěr práce je hodně popisný a autor často jen opakuje to, co už řekl podobnou formou na jiném místě práce. Čím je způsoben příklon „sympatizantů k tvrdému jádru“, jsem se z práce vlastně nedověděl. Po formální stránce má práce slušnou úroveň, avšak vzhledem k výše uvedeným výtkám **navrhuji práci hodnotit stupněm dobře.**

Praha 13. 1. 2016

Vypracoval: Mgr. Zbyněk Andrš, Ph.D.